

هفته نامه تحولات انرژی (۳۸)

کد موضوعی: ۳۱۰

شماره مسلسل: ۱۳۳۷۲

آذرماه ۱۳۹۲

دفتر: مطالعات انرژی، صنعت و معدن

به نام خدا

فهرست مطالب

- ۱.....قیمت‌های بین‌المللی نفت خام، گاز طبیعی و فرآورده‌های نفتی.....
- ۲.....برنامه توسعه صنعت نفت ایران و لزوم جذب سرمایه‌های خارجی.....
- ۷.....روسیه با اوپک همراه نمی‌شود.....
- افزایش روند بهره برداری از نفت و گاز شیل و اثر این دو حامل مهم انرژی بر آینده نفت و گاز فسیلی.....
- ۹.....
- ۱۱.....ابلاغ نظامنامه صادرات برق خصوصی.....
- ۱۲.....وضعیت نگران‌کننده برق در سال آینده.....

هفته‌نامه تحولات انرژی (۳۸)

قیمت‌های بین‌المللی نفت خام، گاز طبیعی و فرآورده‌های نفتی

(به‌روز شده ۱۲ دسامبر ۲۰۱۳ (۱۳۹۲/۹/۲۱))

بازار	قیمت	عنوان
نایمکس	۹۷/۴۴	نفت خام وست تگزاس (دلار در بشکه)
بورس دویی	۱۰۷/۱۲	نفت خام عمان (دلار در بشکه)
بورس لندن	۱۰۹/۷۰	نفت خام برنت (دلار در بشکه)
تک‌محموله	۱۰۹/۴۲	نفت خام برنت موعدار (دلار در بشکه)
تک‌محموله	۱۰۷/۰۲	نفت خام دویی (دلار در بشکه)
نایمکس	۷۹	گازوئیل (سنت در لیتر)
نایمکس	۷۰	بنزین (سنت در لیتر)
نایمکس	۱۵	گاز طبیعی (سنت در مترمکعب)
انگلستان (ICE)	۴۱	گاز طبیعی (سنت در مترمکعب)

مأخذ: مؤسسه مطالعات بین‌المللی انرژی.

قیمت روزانه سبد اوپک (دلار به ازای هر بشکه)

متوسط روزانه سبد اوپک	
قیمت	تاریخ (دسامبر ۲۰۱۳)
۱۰۶/۹۶	۱۲
۱۰۶/۸۱	۱۱
۱۰۶/۸۳	۱۰
۱۰۷/۷۲	۹
۱۰۸	۶

مأخذ: سایت اوپک.

برنامه توسعه صنعت نفت ایران و لزوم جذب سرمایه‌های خارجی^۱

جذب سرمایه‌گذاری سالیانه ۵۰ میلیارد دلار در صنعت نفت، نیازمند تعامل سازنده با جهان خارج و مشارکت شرکت‌های توانمند بین‌المللی است که تحت فشار تحریم‌ها نباشند، وگرنه برنامه‌ریزی‌های توسعه‌ای یا باید ریشه‌ای مورد بازنگری قرار گرفته و براساس محدودیت‌ها تعدیل شود و یا باید در حسرت تحقق آن ماند.

نزدیک به دو دهه از فعالیت‌های توسعه‌ای قطری‌ها در پارس جنوبی می‌گذرد و امروزه این کشور با استفاده از ذخایر میدان مشترک پارس جنوبی و قراردادهای سرمایه‌گذاری‌های عظیم انجام شده از سوی شرکت‌های ژاپنی، کره جنوبی و آمریکایی به بزرگترین صادرکننده (گاز طبیعی مایع) تبدیل شده است.

ایران نیز در سال ۲۰۰۲ بهره‌برداری از مخزن بزرگ گازی پارس جنوبی را

۱. خیرگزاری‌ها. شانا.

آغاز و برای بهره‌برداری از بزرگترین مخزن گازی دنیا که حدود ۹ درصد گاز جهان را در خود ذخیره کرده است، ۲۸ فاز طراحی کرد. اما ایران برخلاف قطری‌ها و به دلیل تحریم‌های اقتصادی، همچنان در گیرودار جذب پیمانکاران بزرگ نفتی و تلاش برای جلب سرمایه‌گذاران خارجی است تا بتواند عقب‌ماندگی‌های خود از قطر را جبران کند.

عراق به‌عنوان دیگر همسایه ایران علیرغم پشت سر گذاشتن سه جنگ بزرگ و برخی اختلافات داخلی بین دولت مرکزی این کشور و اقلیم کردستان، با استفاده از سرمایه‌های عظیم جذب شده از سوی شرکت‌های نفتی آمریکایی، انگلیسی، چینی، کره‌ای و روسی، به سرعت در حال فعال کردن پتانسیل‌های موجود در صنایع نفت و گاز خود است. جمهوری آذربایجان، ارمنستان، ترکمنستان و افغانستان، دیگر کشور همسایه ایران هستند که از تحریم‌های بین‌المللی و دور شدن ایران از تعاملات بازرگانی در عرصه بین‌الملل منتفع می‌شوند. در این رابطه این کشورها با استفاده از سرمایه‌گذاری‌های عظیم غول‌های نفتی و گازی اروپایی، آمریکایی و چینی و کره جنوبی و ژاپنی، علاوه بر توسعه روزافزون میدان نفت و گاز حوزه دریای خزر، به دنبال راه‌هایی برای انتقال نفت و گاز این منطقه به وسیله خطوط لوله غیرعبوری از سرزمین ایران هستند. عربستان، کویت، امارات، چین و روسیه و دیگر کشورهای نفت‌خیز همسایه و غیرهمسایه ایران، از جمله کشورهایی هستند که همگی از موقعیت فوق‌العاده‌ای که در یک دهه اخیر به جهت ناتوانی صنعت نفت ایران در جذب سرمایه‌گذار و پیمانکاران بزرگ نفتی پیش آمده است، نهایت استفاده را برده‌اند. البته برخی با جایگزین کردن نفت خود با نفت ایران و تصاحب بازارهای نفتی ایران و برخی

دیگر با عقد قراردادهایی با صنعت نفت ایران که عمدتاً با تأخیر به تعهدات خود عمل کرده‌اند از شرایط موجود بهره لازم را برده‌اند. به هر حال صنعت نفت ایران، به‌خصوص در پارس جنوبی و میادین مشترک ضربه‌های زیادی را از تحریم‌ها خورده است و بسته بودن دست پیمانکارها و سرمایه‌گذاران نفتی و گازی اروپایی و آمریکایی برای ورود به بازارهای ایران و همچنین محدودیت در فروش نفت را باید ازجمله مواردی دانست که همین امروز نیز خسارت‌های بزرگی را به کشور وارد کرده است.

صنعت نفت کشور به دلیل طرح‌های گسترده توسعه‌ای و نگهداشت تولید نیازمند تأمین هر چه سریع‌تر منابع مالی، سرمایه، تکنولوژی روز، دانش فنی، ابزار و تجهیزات و بازارهایی برای فروش است. موضوعی که با بسته بودن بازارهای مالی و کالایی و صنعتی جهان به روی اقتصاد ایران محقق نخواهد شد و هزینه‌های بسیاری را به کشور تحمیل کرده است. براساس برخی مطالعات انجام شده، نیاز صنعت نفت کشور به سرمایه‌گذاری رقمی بالغ بر ۵۰ میلیارد دلار در سال برآورد می‌شود و این سرمایه در داخل قابل تأمین نیست؛ بنابراین باید هر چه سریع‌تر سرمایه‌های خارجی به صنعت نفت وارد شود. تجربه نشان داده که نه تنها اقتصاد ایران، بلکه اقتصاد داخلی هیچ یک از کشورهای نفت‌خیز منطقه امکان فراهم آوردن این حجم از سرمایه را نداشته و نمی‌تواند در رسیدن به اهداف چشم‌انداز توسعه صنعت نفت کفایت لازم را داشته باشد. این نیاز در حالی است که صنعت نفت و گاز ایران علاوه بر آنکه باید وظایف خود را به‌عنوان پیشران توسعه اقتصادی کشور انجام دهد، بلکه باید همچنان بخش قابل توجهی از بودجه جاری دولت و هزینه‌های

عمرانی آن را تأمین کند و بسیاری از صنایع کشور، با توجه به انرژی‌بر بودن، به این بخش وابسته‌اند. بر این اساس و در تأکید بر لزوم افزایش سرمایه‌گذاری‌ها در صنعت نفت، محسن خجسته‌مهر، معاون وقت امور برنامه‌ریزی وزارت نفت در خردادماه ۱۳۹۰ در گفتاری تحت عنوان نقش سرمایه‌گذاری در بالادستی نفت و گاز در ارتقای بهره‌وری، اظهار داشته است: ۱۵۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری در بخش بالادستی نفت و گاز در طول برنامه پنجم توسعه اقتصادی، باعث افزایش درآمد بخش بالادستی نفت و گاز به میزان ۱۷۹ میلیارد دلار در سال ۱۳۹۴ خواهد شد و این میزان سرمایه‌گذاری، بهره‌وری سرمایه بالادستی را به میزان ۱۴ درصد در پایان برنامه پنجم توسعه ارتقا خواهد داد. اما موضوع این است که اولاً این سرمایه قرار است از چه طریق جذب شود و بعد از جذب سرمایه چه شرکتی قرار است پروژه‌های مربوطه را به بهره‌برداری برساند، همچنین بعد از اجرایی شدن پروژه‌ها قرار است محصولات و منابع تولیدی به کجا صادر شود، و در آخر درآمد حاصل از صادرات قرار است چگونه به کشور بازگردد. همه اینها نیازمند تعامل سازنده با جهان خارج و ورود و مشارکت سرمایه‌گذاران و شرکت‌های توانمند و متعهد خارجی و داخلی و عقد قراردادهای هوشمندی است که تحت فشار تحریم‌ها نباشد و گرنه برنامه‌ریزی‌های توسعه‌ای یا باید از اساس مورد بازنگری قرار گرفته و براساس محدودیت‌ها تعدیل شود و یا باید در حسرت تحقق آن ماند.

کل سرمایه‌گذاری شرکت ملی نفت ایران در طول برنامه پنجم توسعه اقتصادی حدود ۱۵۰ میلیارد دلار خواهد بود که از این مقدار حدود ۱۰۰ میلیارد دلار از منابع مورد نیاز از محل تسهیلات مالی خارجی و بانک‌های داخلی و حدود ۵۰ میلیارد دلار

نیز از محل منابع داخلی شرکت ملی نفت ایران تأمین خواهد شد.

محل مصرف منابع جذب شده برای سرمایه‌گذاری در طول برنامه پنجم توسعه اقتصادی به شکلی است که از مجموع ۱۵۰ میلیارد دلار مورد نظر حدود ۳۲ میلیارد دلار برای نگهداشت توان تولید و پشتیبانی، حدود ۴ میلیارد دلار برای اکتشاف نفت و گاز، حدود ۳۴ میلیارد دلار برای توسعه میدان نفتی، حدود ۷۵ میلیارد دلار برای توسعه میدان گازی، حدود ۵ میلیارد دلار برای توسعه میان‌دستی در نظر گرفته شده است. به هر حال، در صورت تحقق سرمایه‌گذاری مورد نیاز، ظرفیت تولید نفت خام کشور در طی برنامه پنجم توسعه (۱۳۸۹ تا ۱۳۹۴) از حدود ۴ میلیون بشکه در روز به حدود ۴/۷ میلیون بشکه در روز افزایش یافته و ظرفیت تولید گاز طبیعی نیز در طی این دوره از حدود ۶۰۰ میلیون مترمکعب در روز به حدود ۱۴۷۰ میلیون مترمکعب در روز افزایش پیدا خواهد کرد. همچنین ظرفیت تولید میعانات گازی در طی این دوره از حدود ۴۰۰ هزار بشکه در روز به حدود یک میلیون و دویست هزار بشکه در روز افزایش خواهد یافت و در این صورت جمع ارزش تولیدات با احتساب نفت خام ۱۰۰ دلار در بشکه و گاز حدود ۰/۲۵ دلار بر مترمکعب و میعانات گازی ۱۰۰ دلار بر بشکه از حدود ۲۱۷ میلیارد دلار به ۳۵۰ میلیارد دلار افزایش پیدا می‌کند. بر این اساس، افزایش کل درآمد سالیانه در صورت تحقق سرمایه‌گذاری‌ها، در طی سال‌های برنامه پنجم توسعه بالغ بر ۱۷۹ میلیارد دلار خواهد بود. اما، در صورت تحقق نیافتن سرمایه‌گذاری مورد نیاز در برنامه پنجم، ظرفیت تولید نفت خام کشور در طی برنامه پنجم توسعه (۱۳۹۰ تا ۱۳۹۴) از حدود ۴ میلیون بشکه در روز به

حدود ۲/۷ میلیون بشکه در روز کاهش خواهد یافت و ظرفیت تولید گاز طبیعی و میعانات گازی نیز در طی این دوره به ترتیب در همان حدود ۶۰۰ میلیون مترمکعب در روز و ۴۰۰ هزار بشکه در روز باقی خواهند ماند و تغییری نخواهد کرد. در این شرایط جمع ارزش تولیدات با نفت خام ۱۰۰ دلار در بشکه و گاز حدود ۲۵ سنت بر مترمکعب و میعانات گازی ۱۰۰ دلار بر بشکه از حدود ۲۱۷ میلیارد دلار به ۱۷۲ میلیارد دلار کاهش خواهد یافت که کاهش ۴۵ میلیارد دلاری در کل درآمد سالیانه را در پی دارد. همچنین در صورت عدم تحقق سرمایه‌گذاری، سالیانه ۲۵۰ هزار بشکه در روز افت تولید خواهیم داشت. علاوه بر این، در صورت عدم تحقق سرمایه‌گذاری، ارزش روز دارایی شرکت ملی نفت ایران حدود ۲۰۰ میلیارد دلار باقی خواهد ماند. این در حالی است که در صورت سرمایه‌گذاری ۱۵۰ میلیارد دلاری در طول برنامه پنج، نه تنها کل دارایی شرکت ملی نفت ایران به ۳۵۰ میلیارد دلار بالغ شده، بلکه بهره‌وری سرمایه در بخش بالادستی نفت نیز از ۰/۸۶ به یک افزایش خواهد یافت.

روسیه با اوپک همراه نمی‌شود^۱

روسیه اعلام کرده است که در نظر دارد تولید نفت خود را افزایش دهد و قصد ندارد برنامه‌های خود را با اوپک هماهنگ کند.

روسیه که بزرگترین تولیدکننده نفت جهان به شمار می‌آید، در نظر دارد برای تأمین نیازهای مشتریان اروپایی و آسیایی، تولید نفت خود را افزایش دهد و نیازی

نمی‌بیند خود را با اوپک هماهنگ کند. الکساندر نواک، وزیر انرژی روسیه، در واکنش به نشست اخیر اوپک که سقف تولید این سازمان را در سطح ۳۰ میلیون بشکه در روز تثبیت کرده بود، گفت: ما بحثی برای هماهنگ کردن برنامه‌های خود با اوپک نداریم. وزیر انرژی روسیه با پیش‌بینی نوسان بهای نفت در حدود ۱۰۰ دلار برای هر بشکه در سال آینده میلادی، تأکید کرد: توازن میان عرضه و تقاضا باقی خواهد ماند. وی در پی سفر به آمریکا، در واکنش به اوج‌گیری تولید نفت ایالات متحده گفت: ما هنگام برنامه‌ریزی درباره حجم تولید خود، به این نمی‌اندیشیم که نخستین یا دومین تولیدکننده بزرگ نفت جهان باشیم. روسیه برای ترغیب شرکت‌ها به سرمایه‌گذاری در میدان‌های نفتی دوردست، افزایش تولید میدان‌های فرسوده و بهره‌برداری از ذخایر نامتعارف، برخی مشوق‌های مالیاتی در نظر گرفته است. نواک اظهار داشت: وظیفه اصلی ما ایجاد شرایطی است که برداشت اقتصادی ذخایر طبیعی را ممکن می‌کند. برپایه برآورد اداره اطلاعات انرژی آمریکا، روسیه ۷۵ میلیارد بشکه ذخایر رسوبی نفت در اختیار دارد که از ذخایر ۵۸ میلیارد بشکه آمریکا بیشتر است. نواک پیش‌بینی می‌کند که بهره‌برداری از ذخایر نامتعارف نفت، در نهایت ۳۰۰ هزار تا ۴۰۰ هزار بشکه نفت به تولید روزانه طلای سیاه در روسیه می‌افزاید. وی همچنین ادعا کرد تعهد شرکت دولتی روسنفت^۱ روسیه برای افزایش صادرات نفت به چین تا سطح یک میلیون بشکه در روز، به تعهدهای روسیه به مشتریان اروپایی آسیبی نمی‌رساند. وی گفت: در مورد مشتریان غربی، باور داریم که با بهره‌برداری از میدان‌های نفتی

1. Rosneft.

شبه‌جزیره یامال و تایمیر، نیازهای مشتریان به خوبی برآورده می‌شود.

افزایش روند بهره‌برداری از نفت و گاز شیل و اثر این دو حامل مهم انرژی بر آینده نفت و گاز فسیلی^۱

با وجود اینکه منابع و ذخایر نفت و گاز شیل از دیرباز در طبیعت وجود داشته و تمدن‌های گوناگون از آن در حد رفع نیازمندی‌های محدود خویش بهره‌برداری می‌کرده‌اند، اما اکتشاف میدان‌های نفتی و گازی (هیدروکربورهای فسیلی) و توسعه و گسترش بهره‌برداری از این منابع در آغاز سده بیستم، استفاده از نفت و گاز شیل را به علت پرهزینه‌تر بودن استحصال آن در مقایسه با نفت خام و گاز طبیعی (با منشأ فسیلی)، در بسیاری از نقاط به تعویق انداخت. با افزایش بهای نفت خام و ثبات نسبی قیمت‌ها در حاشیه ۱۰۰ دلار (حتی صعود آن تا مرز ۱۴۵ دلار) برای هر بشکه، توسعه بهره‌برداری از منابع نفت و گاز شیل مقرون به صرفه شد و شرکت‌های نفتی بزرگ جهان به سرمایه‌گذاری‌های کلانی در این زمینه (به‌ویژه در ایالات متحده آمریکا) مبادرت کردند.

بی‌تردید، افزایش بهای نفت خام از نیمه دهه اول هزاره سوم (۲۰۰۵) از یکسو و آغاز رکود اقتصادی بزرگ و بحران مالی جهانی از سال ۲۰۰۸، نگرانی‌های فزاینده‌ای را درباره آینده اقتصاد جهانی، که بهای نفت خام در آن نقش تعیین‌کننده‌ای ایفا می‌کند، به وجود آورده است. در این میان، وجود پیوند کنش-واکنش و تعامل

۱. تحلیل روند افزایش بهره‌برداری از نفت و گاز شیل و اثر این دو حامل مهم انرژی بر آینده نفت و گاز فسیلی در حوزه اوپک، نشریه شماره ۱۴۲، پاییز ۱۳۹۲، مرکز آموزش علمی-کاربردی گروه بین‌المللی ره شهر.

میان دو پارامتر مهم اقتصاد جهانی، یعنی همبستگی میان عرضه نفت خام ارزان و شکوفایی صنعتی و فناوری کشورهای صنعتی در طول این سده، به هیچ روی از دید ناظران بی‌طرف پنهان نمانده است.

اقتصاددانان جهان جملگی بر این باورند که بالا رفتن بی‌سابقه بهای حامل‌های انرژی، به‌ویژه نفت خام برای جهان صنعتی عامل اصلی بروز بحران اقتصادی و مالی اخیر بوده است. به نظر کارشناسان، در صورت تداوم سیر صعودی بهای نفت خام، که هنوز جایگزین باصرفه‌تری برای آن ابداع نشده است، جهان صنعتی، به‌ویژه اتحادیه اروپا به دشواری خواهد توانست رکود اقتصادی جهان را پشت سر گذاشته و روند کامیابی‌های اقتصادی و پیشرفت صنعتی چند دهه پیشین خود را از نو تجربه کند.

خبرهای منتشر شده در رسانه‌های بین‌المللی در زمینه تغییر استراتژی انرژی ایالات متحده آمریکا درخصوص تولید نفت خام و صادرات نفت و گاز در دهه آینده؛ شگفتی محافل اقتصادی و مالی جهان را برانگیخته است. تردیدی نیست که پیشرفت فناوری‌های نوین بهره‌برداری از منابع و ذخایر سرشار نفت و گاز شیل موجود در ایالات متحده از یکسو و جهش بهای نفت خام فسیلی در چند سال پیش به بالاتر از ۱۰۰ دلار (تا ۱۴۵ دلار) برای هر بشکه و تثبیت آن در حاشیه بشکه‌ای ۱۰۰ دلار ازسوی دیگر، بستر این رخداد مهم را هموار کرده است. این رخداد می‌تواند آینده‌ای نه چندان دور، با اثرگذاری مستقیم و غیرمستقیم در این منطقه حساس و پرتنش جهان، نقش تعیین‌کننده‌ای ایفا کرده و موجبات شکل‌گیری دیدمان و ساختار جدیدی را در وضعیت جغرافیای اقتصادی و جغرافیای سیاسی منطقه فراهم آورد.

ابلاغ نظامنامه صادرات برق خصوصی^۱

هوشنگ فلاحتیان، معاون وزیر نیرو در امور برق و انرژی از تدوین و ابلاغ نظامنامه صادرات برق توسط بخش خصوصی خبر داد و گفت: این نظامنامه چگونگی آغاز فروش برق توسط بخش خصوصی است. دستورالعمل تعیین شرایط و نظامنامه صادرات برق توسط بخش خصوصی تدوین و ابلاغ شده است که در آن چگونگی آغاز فروش برق توسط بخش خصوصی و مذاکرات با طرف خارجی تعیین شده است.

کلیه شرکت‌های خصوصی که نیروگاه دارند، می‌توانند خودشان با کشورهای همسایه رایزنی کنند، تا برق صادراتی ایران بعد از توافق انجام شود.

در این نظامنامه سقفی برای میزان صادرات برق دیده نشده است و به میزان نیاز متقاضی و قابلیت تولیدکننده داخلی بستگی دارد، بنابراین باید از یکسو تولیدکننده داخلی قابلیت و ظرفیت بالایی برای تولید و صادرات برق داشته باشد و از سوی دیگر متقاضی نیز تقاضای متناسب برای این تولید داشته باشد.

نکته مهمی که در این ارتباط وجود دارد بحث سوخت این نیروگاه‌های خصوصی است که هم بخش خصوصی و وزارت نیرو نرخ سوخت تقریبی را برای کسانی که تصمیم به صادرات برق دارند را ابلاغ کند تا به صورت شفاف مدل مالی و قیمت تمام شده تولید برق خارج شود تا این قیمت با طرف خارجی به توافق برسد.

قیمت صادرات برق خصوصی در این نظامنامه تعیین نمی‌شود بلکه به توافق دو طرف بستگی دارد، بنابراین نهاده اصلی تولید برق سوخت است و بعد از آن،

هزینه‌های تبدیل انرژی که قیمت تمام شده تولید برق را تشکیل می‌دهد و سپس ترانزیت برق است که قیمت صادرات برق را تعیین می‌کند.

دولت در بحث صادرات برق خصوصی هیچ دخالتی نخواهد کرد و وزارت نفت قیمت سوخت را به بخش خصوصی اعلام می‌کند و بعد از آن است که برق خصوصی مهابای صادرات می‌شود.

وضعیت نگران‌کننده برق در سال آینده^۱

عباس علی‌آبادی، مدیرعامل مپنا در سومین همایش کاربران واحدهای سیکل ترکیبی و گازی V94.2 با بیان اینکه در تابستان ۱۳۹۳ حدود ۵ هزار مگاوات افزایش تقاضا وجود خواهد داشت گفت: پیش‌بینی می‌شود برای تابستان سال آینده حداکثر ۳۰۰۰ تا ۳۳۰۰ مگاوات انرژی در کشور تولید شود.

به دلیل کاهش سهم برق در سبد خانوار اگر چه افزایش قیمت در همه کالاها رخ داده و درآمدها افزایش پیدا کرده، اما در قیمت برق تغییر چندانی صورت نگرفته است.

همین مسئله باعث افزایش مصرف برق شده به طوری که در تابستان ۱۳۹۳ پیش‌بینی شده ۵ هزار مگاوات افزایش تقاضا داشته باشیم.

در سال ۱۳۹۳ باید فاز ۱۲، ۱۵، ۱۶، ۱۷ و ۱۸ پارس جنوبی برای تولید گاز به مدار بیاید که نگرانی ما را از بابت تأمین سوخت برطرف کند.

نگرانی از سمت افزایش تقاضا به حدی است که نگرانی ما نسبت به تأمین برق سال آینده را بیشتر کرده است به طوری که پیش‌بینی شده انرژی تولید شده در

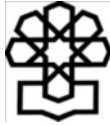
تابستان سال آینده حداکثر ۳۰۰۰ تا ۳۳۰۰ مگاوات باشد.

بزرگترین مشکل عراق، پاکستان، سوریه و حتی ترکیه تأمین برق و سوخت است و حتی در کشورهای حاشیه خلیج فارس نگرانی از بابت تأمین برق بسیار زیاد است. تولید این کالای با ارزش (صنعت برق) دغدغه تمام کشورها است. بنابراین ایران در نقطه‌ای قرار دارد که به لحاظ زیرساختی جزو ۶ کشور سازنده توربین گازی و سازنده نیروگاه است به طوری که امروز صادرات خدمات فنی و مهندسی زیانزد خاص و عام است.

در سال ۱۳۹۳ حدود ۳۰۰۰ مگاوات نیروگاه حرارتی و ۳۳۵۰ مگاوات نیروگاهی بادی و خورشیدی به مدار تولید خواهد آمد در حالی که ۵۰۰۰ مگاوات افزایش تقاضا خواهیم داشت.

تابستان سال ۱۳۹۴ همانند تابستان سال ۱۳۹۳ خواهد بود. بنابراین امید ما به ماده (۱۹) قانون بودجه سال ۱۳۹۲ است که از محل این ماده افزایش ۵ درصدی راندمان نیروگاه‌ها را باید رقم بزنیم.

در ماده (۱۹) به صراحت اعلام شده است که ۸ میلیارد لیتر گازوئیل، صرفه‌جویی سوخت رقم خواهد خورد. بنابراین هر سرمایه‌گذاری که اقدام به اصلاح راندمان و کاهش تلفات انرژی در نیروگاه‌ها و تبدیل نیروگاه‌های بخار به سیکل ترکیبی کند از محل صرفه‌جویی سوخت پاداش مناسبی به این سرمایه‌گذار خواهد رسید.

مرکز پژوهش‌ها
مجلس شورای اسلامی

شماره مسلسل: ۱۳۳۷۲

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: هفته‌نامه تحولات انرژی (۳۸)

نام دفتر: مطالعات انرژی، صنعت و معدن (گروه انرژی)
تهیه و تدوین‌کنندگان: زهرا جعفری، مجتبی درویش‌توانگر
ناظران علمی: محمدرضا محمدخانی، هوشنگ محمدی، فریدون اسعدی
متقاضی: حسین امیری‌خامکانی (عضو کمیسیون انرژی)
ویراستار تخصصی: —
ویراستار ادبی: —

واژه‌های کلیدی: —

تاریخ انتشار: ۱۳۹۲/۹/۲۴